

ZWIĄZEK
POWIATÓW
POLSKICH

Stanowisko
Konwentu Powiatów Województwa Lubelskiego
w sprawie konieczności zmiany przepisów ustawy o rynku pracy
i służbach zatrudnienia

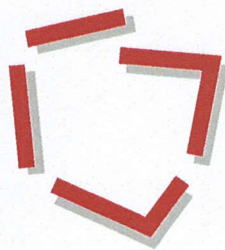
Lublin, 25 maja 2026r.

Konwent Powiatów Województwa Lubelskiego zwraca się z wnioskiem o rozważenie zmiany przepisów *ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia* w zakresie:

I. Obowiązku utrzymywania kontaktu z osobą bezrobotną nie rzadziej niż co 30 dni. (Art.88 ust.8.)

Uzasadnienie

1. **Nadmierne obciążenie pracowników PUP** - wymóg kontaktu co 30 dni generuje bardzo duże obciążenie organizacyjne. Doradcy zawodowi i doradcy do spraw zatrudnienia obsługują często **kilkaset osób** jednocześnie, co powoduje, że znaczna część czasu pracy jest przeznaczana na wykonywanie obowiązkowych kontaktów, a nie na realną aktywizację.
2. **Ograniczenie jakości pracy z klientem** - częste, sztywne kontakty wymuszają działania „odhaczające”, zamiast umożliwiać indywidualne podejście. W praktyce oznacza to mniej czasu na:
  - analizę sytuacji zawodowej,
  - przygotowanie ofert,
  - współpracę z pracodawcami,
  - prowadzenie programów aktywizacyjnych.

ZWIĄZEK
POWIATÓW
POLSKICH

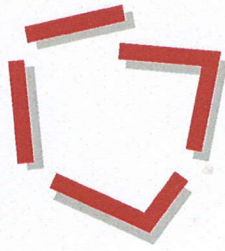
3. **Brak elastyczności wobec różnych grup bezrobotnych** - osoby aktywnie poszukujące pracy nie wymagają tak częstych kontaktów. Z kolei osoby długotrwale bezrobotne, z problemami społecznymi, zdrowotnymi lub kompetencyjnymi potrzebują **częstszych, ale bardziej pogłębionych** spotkań — nie krótkich rozmów co 30 dni.
4. **Niedostosowanie do realiów rynku pracy** - procesy rekrutacyjne trwają często 6–12 tygodni. Wymóg kontaktu co 30 dni nie odzwierciedla rzeczywistego cyklu poszukiwania pracy i nie przekłada się na skuteczność zatrudnieniową.
5. **Propozycja zmiany** - wnosimy o rozważenie:
  - wydłużenia okresu obowiązkowego kontaktu do **60 lub 90 dni, lub**
  - wprowadzenia **indywidualnego harmonogramu kontaktów**, ustalanego w ramach IPD na podstawie oceny doradcy zawodowego.

Oczekiwane efekty:

- zwiększenie efektywności pracy doradców zawodowych,
- poprawa jakości kontaktu z osobami bezrobotnymi,
- lepsze dopasowanie działań aktywizacyjnych do realnych potrzeb,
- zmniejszenie obciążeń administracyjnych,

II. Sposobu organizacji i finansowania szkoleń oraz potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności – zmiana przepisów dotyczących zasad finansowania kosztów egzaminu (art. 105 ust 3).

Zgodnie z obowiązującymi zapisami ustawy finansowanie szkolenia jest realizowane na podstawie umowy ze starostą, a w przypadku realizatora szkolenia będącego jednostką założoną i prowadzoną przez starostę właściwego dla PUP, na podstawie porozumienia. Płatność jest dokonywana na rachunek płatniczy realizatora

ZWIĄZEK
POWIATÓW
POLSKICH

szkolenia (art. 105 ust. 2), natomiast w przypadku potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub uzyskiwania dokumentów potwierdzających nabycie wiedzy i umiejętności, płatność jest dokonywana na rachunek płatniczy realizatora działań (art. 105 ust 3).

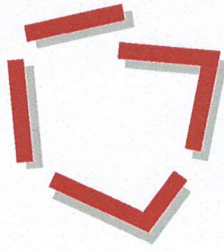
UZASADNIENIE

Wprowadzenie powyższego rozwiązania i wymóg dokonania płatności za obie usługi na konto realizatorów działań (za realizację szkolenia na konto instytucji szkoleniowej natomiast za przeprowadzenie egzaminu na konto instytucji egzaminującej) znacznie utrudniło realizację szkoleń zakończonych egzaminem zewnętrznym przeprowadzanym przez instytucję egzaminującą. W większości przypadków to jednostka szkoleniowa realizująca szkolenie zgłasza uczestników na egzamin zapewniając sprzęt potrzebny do jego przeprowadzenia. Zgłoszenie indywidualne dokonane przez uczestnika jest wprawdzie możliwe, ale przeprowadzenie egzaminu na wniosek uczestnika szkolenia generuje dodatkowe koszty związane z koniecznością użyczenia sprzętu niezbędnego do przeprowadzenia egzaminu.

Ponadto w przypadku szkoleń zakończonych egzaminem zewnętrznym rozdzielanie tych usług i zastosowanie odrębnego mechanizmu finansowania skutkuje brakiem możliwości zwolnienia potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności (egzaminu) z podatku VAT.

Propozycja zmiany:

- w przypadku szkoleń zakończonych egzaminem zewnętrznym, egzamin niezbędny do uzyskania kwalifikacji lub uprawnień potwierdzonych dokumentem wydawanym przez uprawnioną do tego instytucję powinien stanowić część programu szkolenia,
- zmianę brzmienia art. 105 ust. 3 poprzez wprowadzenie możliwości dokonania płatności za szkolenie i egzamin na konto instytucji szkoleniowej przy zastosowaniu odrębnych limitów finansowych.

ZWIĄZEK
POWIATÓW
POLSKICH

III. Doprecyzowania możliwości korzystania ze środków KFS przeznaczonych na wspomaganie podmiotów inwestujących w kształcenie ustawiczne osób pracujących.

UZASADNIENIE

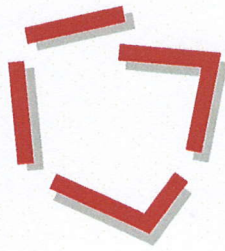
Zgodnie z brzmieniem art. 125 ust. 8 ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia ze środków KFS, mogą korzystać podmioty, które w okresie co najmniej 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku o przyznanie środków KFS opłacały składki na Fundusz Pracy lub są zwolnione z ich opłacania z mocy prawa.

Powyższe zapisy budzą wątpliwości interpretacyjne w przypadku gdy:

a) Podmiot ubiegający się o przyznanie środków KFS w okresie 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku przez np. dwa miesiące nie opłacał składek na FP i posiadał z tego tytułu zaległości. Składki zostały uregulowane w kolejnym miesiącu i przez cztery miesiące bezpośrednio poprzedzające dzień złożenia wniosku o przyznanie środków KFS składki te były opłacane. Na dzień złożenia wniosku podmiot nie posiada zaległości w opłacaniu składek na Fundusz Pracy za okres 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku. Na podstawie opisanego stanu faktycznego nie można jednak jednoznacznie stwierdzić, że podmiot w okresie co najmniej 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku o przyznanie środków KFS **opłacał składki na Fundusz Pracy.**

Biorąc pod uwagę stanowisko MRPiPS w zakresie interpretacji powyższych zapisów wystarczy, że podmiot wnioskujący przedstawi dokumenty potwierdzające, że uregulował swoje zaległości w opłacaniu składek na FP - może skorzystać z dofinansowania w ramach KFS.

W naszej ocenie art. 125 ust. 8 ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia posługując się formą czasownikową „opłacały” – odnosi się do faktycznego regulowania składek na bieżąco, w terminach wynikających z przepisów, przez cały okres co najmniej 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku. W tym przypadku chodzi o ciągłość i terminowość opłacania składek w wymaganym przedziale czasowym, nie zaś stan konta płatnika na moment składania wniosku.

ZWIĄZEK
POWIATÓW
POLSKICH

Faktu braku zaległości w opłacaniu składek na Fundusz Pracy za okres 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku o przyznanie środków KFS nie można uznać za spełnienie warunku wynikającego z literalnego brzmienia art. 125 ust. 8 ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia dot. **opłacania składek** w okresie co najmniej 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku o przyznanie środków KFS.

b) O przyznanie środków KFS ubiega się podmiot zwolniony z opłacania składek na FP, który prowadzi działalność przez okres krótszy niż 6 miesięcy.

Z literalnego brzmienia przepisu wynika, że wskazany okres co najmniej 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku o przyznanie środków KFS należy uwzględniać zarówno w stosunku do podmiotów zobowiązanych do opłacania składek na FP jak i zwolnionych z ich opłacania.

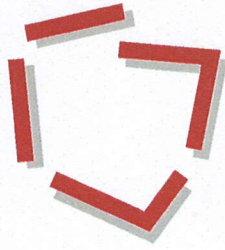
Biorąc pod uwagę stanowisko MRPiPS w przypadku, gdy podmiot wnioskujący jest zwolniony z płacenia składek na Fundusz Pracy, nie ma wymogu prowadzenia działalności przez minimum 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku o dofinansowanie.

W naszej ocenie okres 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku odnosi się do podmiotów zobowiązanych do opłacania składek na Fundusz Pracy lub zwolnionych z ich opłacania.

c) Podmiot ubiegający się o przyznanie środków KFS w okresie 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku korzysta np. z ulgi na start lub ZUS+. Składając wniosek oświadcza, że jest zwolniony z opłacania składek na FP z mocy prawa.

Zgodnie z obowiązującą wykładnią pojęcie "z mocy prawa" (łac. *ipso iure*) oznacza, że określony skutek prawny następuje automatycznie, bezpośrednio na podstawie przepisów prawa, bez konieczności podejmowania jakichkolwiek dodatkowych działań, oświadczeń woli stron czy wydawania decyzji przez organ (sąd lub urząd).

Możliwość skorzystania ze zwolnienia w opłacaniu składek FP przez podmioty ubiegające się o przyznanie środków KFS na mocy obowiązujących przepisów prawnych jest ich „uprawnieniem”, a nie automatycznym skutkiem prawnym.

ZWIĄZEK
POWIATÓW
POLSKICH

Podmiot zatem ma wybór - może skorzystać z ulgi lub z niej zrezygnować. Zwolnienie „z mocy prawa” w klasycznym rozumieniu nie zakłada aktywności strony - tutaj natomiast podmiot musi podjąć decyzję.

W dotychczasowych interpretacjach MRPiPS odniosło się tylko do określenia "na mocy prawa", a nie literalnego zapisu ustawowego „z mocy prawa”.

Prosimy o rozważenie wprowadzenia bardziej precyzyjnych zapisów w ustawie niebudzących wątpliwości interpretacyjnych.

IV. Doprecyzowanie zapisów

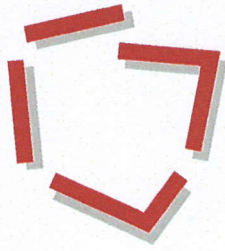
- **art. 233 ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia** - stosownie do wyjaśnień Ministerstwa znajdujących się na intranecie dotyczącymi dodatku aktywizacyjnego; że dodatek aktywizacyjny nie może być kontynuowany, gdy pomiędzy zawartymi umowami występuje przerwa przypadająca na dni robocze.

- **art. 253 ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia** - dołączyć zapis o możliwości rozliczania się Urzędów Pracy z Ośrodkami Pomocy Społecznej w przypadku przyznania z datą wsteczną świadczeń osobom bezrobotnym w szczególności świadczenia pielęgnacyjnego tak jak ustawa przewiduje rozliczenie z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych przy przyznaniu świadczenia z datą wsteczną i rozliczeniem niesłusznie pobranego zasiłku dla bezrobotnych.

V. Zmiany przepisów dotyczących rozliczenia bonu na zasiedlenie - brzmienia art. 208 ust. 12. pkt.1 i 2 oraz ust. 4 dotyczącego zwrotu kwoty bonu na zasiedlenie.

Uzasadnienie

W ocenie powiatowych urzędów pracy zapisy obydwu punktów w/w przepisu wzajemnie się wykluczają, bowiem punkt 1 zakłada zwrot bonu w całości w przypadku niewywiązania się osoby z któregośkolwiek z warunków, o których mowa w ust. 1, 4 lub 5 ustawy, zaś punkt 2 dopuszcza proporcjonalny zwrot w przypadku gdy okres zatrudnienia, wykonywania innej pracy zarobkowej lub

ZWIĄZEK
POWIATÓW
POLSKICH

działalności gospodarczej jest krótszy niż 180 dni, a więc wskazuje bezpośrednio na brak wypełnienia warunku z ust. 4, który determinuje zwrot w całości.

Dodatkowo należy zwrócić uwagę na fakt, iż tak skonstruowany art. 208 ust. 4 pkt 2, nakładający na osobę bezrobotną obowiązek osiągnięcia minimalnego wynagrodzenia do całkowitego rozliczenia bonu na zasiedlenie oraz wskazujący jednocześnie, że osoba która skorzystała z bonu na zasiedlenie **zwraca bon w całości**, mimo faktycznego przepracowania min. 180 dni, przy braku w jednym z miesięcy osiągnięcia minimalnego wynagrodzenia, jest zapisem krzywdzącym dla wielu osób. Taka konstrukcja przepisu w założeniu prowadzi do niesprawiedliwej oceny zbliżonych stanów faktycznych oraz może nadmiernie obciążać albo naruszać interes jednej ze stron.

Konwent Powiatów Województwa Lubelskiego postuluje o uwzględnienie przedstawionych powyżej propozycji zmiany przepisów *ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia* celem ułatwienia efektywnego funkcjonowania powiatowych urzędów pracy oraz wymiernych korzyści dla osób bezrobotnych.

Przewodniczący Konwentu
Powiatów Województwa Lubelskiego

Stanisław Grzesko

Stanowisko otrzymują:

1. Donald Tusk - Premier Rzeczypospolitej Polskiej
2. Agnieszka Dziemianowicz - Bąk - Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
3. Krzysztof Komorski - Wojewoda Lubelski
4. Andrzej Płonka – Prezes Zarządu Związku Powiatów Polskich